

Hugo Bouter

Dit is Gods vinger

'Al het stof van de aarde werd tot muggen, in heel het land Egypte. De magiërs deden met hun bezweringen hetzelfde om muggen voort te brengen, maar zij konden het niet. En de muggen zaten op de mensen en op de dieren. Toen zeiden de magiërs tegen de farao: Dit is de vinger van God'.

Exodus 8:17-19

Gods vinger wordt in de Bijbel gebruikt als een symbool van Zijn kracht en macht. Wij zien dit zowel bij de *schepping* als bij de *herscheping*, onze *verlossing* en *heiliging*, en ook bij het komende *gericht*:

1. De schepping

Hiervan zegt de psalmdichter vol bewondering: 'Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en het mensenkind, dat U naar hem omziet?' (Ps. 8:4-5). God is de Bouwmeester van het heelal en Zijn vingers hebben alles voorbereid. Dat geldt ook voor ieder mens afzonderlijk. David zegt dat God hem in de schoot van zijn moeder heeft geweven en hem wonderbaar heeft voorbereid (Ps. 139:13-14). Jeremia gebruikt het beeld van de pottenbakker (Jer. 18). Wij zijn als leem in Zijn handen.

2. De verlossing

Helaas is de mens in de zonde gevallen. Door één mens is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood (Rom. 5:12). Wij hebben verlossing nodig, heil, redding, bevrijding. De exodus uit Egypte is een mooie illustratie hiervan. De verlossing, het heil van de Heere trad daarin aan het licht (Ex. 14:13-14). Met een sterke hand leidde Hij Zijn volk uit Egypte (Ex. 13:9). Bij de gebeurtenissen die daaraan voorafgaan, is ook weer sprake van Gods *vinger*.

De plagen, de oordelen over Egypte, waren het werk van Zijn hand. Profetisch spreken ze van de oordelen die de wereld in de eindtijd zullen treffen (vgl. het boek Openbaring). De wereld gaat ten onder, maar God verlost Zijn volk uit een boze en vijandige wereld. Hij brengt zelfs leven tevoorschijn uit het stof van de dood. Dat is Gods vinger (Ex. 8:19).

3. De heiliging

Na de verlossing gaat God Zijn bijzondere weg met het volk dat Hij voor Zichzelf heeft bestemd en geheiligd. Er is *principiële*, maar ook *praktische* heiliging. Het *eerste* zien wij in de geschiedenis van Israël bij de uittocht en het gebeuren bij de berg Sināi, het *tweede* is de uitwerking daarvan in de dagelijkse levenspraktijk. Mozes kreeg van de HEERE de twee stenen tafelen, 'beschreven door de vinger van God' (Deut. 9:10; 10:4). God deed alles wat nodig was om het volk te leiden aan Zijn hand.

Maar als de wet van God niet in het hart staat gegraveerd (zoals bij Christus Zelf, Ps. 40:9), blijft zij krachteloos. Daarom was er ook een *beter* verbond nodig, een *nieuw* verbond (Hebr. 8:10). Christus, die de wet heeft vervuld, wordt nu door de Geest van de levende God geschreven niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees, d.i. in de harten van de gelovigen (2 Kor. 3:3). Bent u ook een brief van Christus? Dat is echte heiligmaking.

4. Het oordeel

God heeft heel het oordeel gelegd in handen van de Zoon (Joh. 3:35; 5:22). Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is (Joh.

5:27). God zal op een dag (d.i. de dag van Christus) de wereld rechtvaardig oordelen door een Man, die Hij heeft aangewezen, waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken (Hand. 17:31). De *vingers* van een mensenhand, die koning Belsazar het oordeel aankondigden dat hem die nacht zou treffen, waren daarvan een voorproef (Dan. 5:5, 24).

Maar wat is beter: Zijn machtige hand nu te ondervinden in redding en bevrijding (vgl. Luk. 11:20), of straks getroffen te worden door Zijn plagen en Zijn oordelen?

OudeSporen 2021

